

ПреОКРЕТ

Часопис Савеза за церебралну и дечију парализу Србије

Број **69-70** јесен 2016. године

САДРЖАЈ

С

О нама 4

а

Јачање капацитета организација 6

Пут у непознато - летовање 2016 8

Радни центар за особе са инвалидитетом 14

д

Радом и дружењем до резултата 19

Викенд предах у Суботици 21

Параолимпијада у Рију 2016 24

Филмски фестивал 30

Песничко вече у Сивцу 31

р

ж

а

ј

УВОДНИК

Након двогодишње паузе, **ПреОКРЕТ** је опет пред нама.

Иопет у двоброју.

Шта се све издешавало у протекле две године, покушали смо да забележимо.

Такође део старе екипе уредништва, допуњен је новим младим члановима.

Активизам је присутан свуда око нас,

Од југа до севера Србије, стигли су нам бројни текстови из наших организација - са веома занимљивим описом својих активности.

Нико нас не може поколебати.

Ако нас срећа послужи,

Морамо се потрудити да немамо више великих пауза између бројева.

Аето били смо по први пут организовано на летовању и изван граница Србије.

Били смо у Грчкој - у Пефкохорију.

Ето неки су се тамо заиста лепо провели.

Зато је ова редакција имала част да Вам представи “Пут у непознато”.

Нама остаје, да будемо још активнији у наредном периоду.

Аидемо сви напред.

Само радом, упорношћу, храброшћу и вољом можемо креирати инклузивније, приступачније и доступније окружење, које нам може омогућити бољи квалитет живота у будућности.

Воли Вас ваша уредница,
Светлана Јанковић Бељански

О НАМА ...

Савез за церебралну и дечију парализу Србије је невладина, социјално- хуманитарна организација, која кроз мрежу од 56 локалних организација (друштва или удружења) окупља преко 3000 особа са церебралном и дечијом парализом. Прва иницијатива за оснивање Друштва за бригу о деци са церебралном парализом је покренута од групе родитеља још 1957. године да би се тешкоће деце и њихових породица учиниле транспарентнијим и тражила решења за унапређење квалитета њихових живота. Савез за церебралну и дечију парализу Србије је настао 1973. године како би се подстакло деловање организација и ван Београда и радило на унапређењу положаја особа са инвалидитетом.

Данас је Мисија Савеза Србије да олакша, омогући и унапреди укључивање својих чланова у свакодневне токове живота као равноправних чланова друштва, тако што ће допринети оснаживању појединаца, њихових породица, удружења, али и развијању сензибилисаности целокупног друштва и подстицању друштвеног активизма и солидарности у овој области. Визија Савеза је друштво једнаких могућности за све.

Наш Савез:

- прати, разматра и покреће питања у циљу остваривања различитих видова, облика и нивоа заштите особа са церебралном и дечијом парализом
- усклађује и координира делатност организација- чланица
- предлаже кораке и мере у остваривању и унапређењу услова за побољшање материјалних и других потреба особа са церебралном и дечијом парализом
- успоставља сарадњу са установама које се непосредно баве лечењем, рехабилитацијом, образовањем и запошљавањем особа са церебралном и дечијом парализом
- подстиче иницијативе и помаже развој свих облика узајамне помоћи, организује

конкретне облике сарадње и заједничких акција са различитим актерима

- остварује и развија сарадњу са државним, хуманитарним и другим организацијама, удружењима и савезима који делују у сродним областима у земљи и иностранству
- подстиче све облике радног ангажовања и запошљавања особа са инвалидитетом
- упознаје јавност преко средстава јавног информисања о раду Савеза и чланица Савеза.

Савез за церебралну и дечију парализу Србије представља и заступа председница Савеза Ева Блашко Михалик. Органи Савеза су: Скупштина, Управни одбор, Надзорни одбор и стручна служба који доносе одлуке у вези рада Савеза.

Савез за церебралну и дечију парализу Србије чине 56 организација чланица које се налазе на територији целе Србије. Чланице Савеза су удружења која окупљају чланове - особе са последицама церебралне и дечије парализе. Стручну службу Савеза чине лица запослена у Савезу секретар, пословни секретар, стручни сарадник и администратор. Управни одбор се састоји од 11 чланова и у мандату који траје од 2016.-2020. године, чланови су Синиша Букумир (Друштво Нови Београд), Даниел Пеурача (Друштво Земун), Јагода Планојевић (Друштво Звездара), Ружица Гаруновић (Друштво Сремска Митровица), Ева Блашко-Михалик (Друштво Суботица), Радмила Стјеповић (Друштво Пожаревац), Славиша Шушањ (Друштво Прибој), Марина Ђорђевић (Друштво Лесковац), Драган Којић (Друштво Краљево), Нинослав Јовановић (Друштво Зајечар) и Адела Џенефендић (Друштво Нови Пазар).

За мандат од 2016. до 2020. године за чланове Надзорног одбора изабрани су Иван Пековић (Друштво Ниш), Светлана Јанковић Бељански (Друштво Ваљево) и Душан Матијевић (Друштво Обреновац).

Савез за церебралну и дечију парализу Србије је члан Националне организације особа са инвалидитетом Србије, као кровне организације која окупља 15 различитих националних организација и преко 80 000 чланова, тако да је у свом раду повезан са већином организација за особе са инвалидитетом.

Делегати за Скупштину Националне организације особа са инвалидитетом Србије, а испред Савеза за церебралну и дечију парализу Србије у мандату од 2016.- 2020. године су: Љубинка Боризоски, која је уједно и члан Управног одбора Националне организације особа са инвалидитетом Србије, затим Дилбера Сарајлић и Славко Милас.

Савез је сарађивао и сарађује с бројним државним институцијама, као што су Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Специјална болница за церебралну парализу и развојну неурологију, Министарство здравља, Министарство културе и информисања, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Основна школа „Миодраг Матић“, Национална служба за запошљавање, хуманитарне организације цивилног друштва и јавна предузећа.

Савез за церебралну и дечију парализу Србије у току 2016. реализује следеће пројекте:

„Јачање капацитета организација чланица Савеза за церебралну и дечију парализу за пружање подршке својим члановима у оквиру психо-социјалног, саветодавно-терапијског, правног контекста“- Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања - сектор за заштиту особа са инвалидитетом- Годишњи конкурс за унапређење положаја особа са инвалидитетом у Републици Србији у 2016. години“

„Оснаживање особа са инвалидитетом кроз процес рада и професионалног оспособљавања“ и „Персонални асистенти за особе са церебралном парализом“- Национална служба за запошљавање, филијала

Београд- Јавни рад

„Саветодавно-терапијске услуге намењене особама са церебралном и дечијом парализом и њиховим породицама“ - Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања- сектор за бригу о породици - Конкурс за унапређење система социјалне заштите у Републици Србији у 2016. години Часопис „ПреОКРЕТ“ - Министарство културе и информисања - Конкурс за суфинансирање пројеката из области јавног информисања особа са инвалидитетом у 2016. години

Важно је напоменути да Савез за церебралну и дечију парализу Србије сваке године организује летовање за чланове наших Друштава, тако да то није изостало ни овог лета, с тим да је први пут летовање организовано у Грчкој. 82 особе су боравиле у Пефкохорију у периоду од 13.09.2016.- 24.09.2016. године.

Селма Чатовић

Савез за церебралну и дечију парализу Србије у мају 2016. године је започео реализацију пројекта под називом: „Јачање капацитета организација чланица Савеза за церебралну и дечију парализу за пружање подршке својим члановима у оквиру психо-социјалног, саветодавно-терапијског, правног контекста“. Реализацију пројекта је омогућило Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Сектор за особе са инвалидитетом, а посвећен је оснаживању представника друштава, наших чланова и њихових породица кроз добро организовану и осмишљену психо-социјалну, саветодавно-терапијску и правну подршку, која се реализује кроз редовне сусрете Савеза и наших организација. Регионални сусрети су препознати као прилика да се боље упознамо, чујемо, разменимо и позитивна искуства и успехе, али и отворено разговарамо о тешкоћама и изазовима с којима се суочавамо у свом раду. Велики број наших друштава има потешкоће у погледу сарадње са локалном самоуправом, као што су: одсуство разумевања представника локалне власти за рад и пружање подршке локалним организацијама особа са инвалидитетом, одсуство финансирања или ниска издвајања из буџета општина за пројекте наших организација, умањена сензибилисаност за права и потребе, тешкоће особа са инвалидитетом и сл.

У оквиру пројекта прва регионална посета је организована у Смедереву, с доласком представника и чланова друштава из Смедерева, Пожаревца, Панчева, Ковина; друга у Новом Саду, с присуством представника и чланова из Сремске Митровице, Куле, Новог Сада. Потом су следиле: радионица с члановима у

Свилајнцу и регионално окупљање у Нишу, ком су присуствовала Друштва из Ниша, Блаца, Лесковца, Прокупља, Дољевца, Врања; радионица са члановима Друштва из Јагодине. Планирају се окупљања и у другим градовима.

Један део сваког сусрета је посвећен размени представника о свакодневним активностима, успесима, изазовима, начинима за унапређење рада, плановима за будућност. Разговара се о начину рада, потребама, тешкоћама, плановима, евентуалним моделима за унапређење рада, дискутује се о нејасноћама, трага за одговорима на питања или недоумицама из области социјалне заштите, здравства и образовања.

Други део сусрета је организован у виду радионица психо-социјалне подршке које води породична терапеуткиња, Србијанка Андрејић, са вишегодишњим искуством у раду са особама са инвалидитетом и њиховим породицама. Радионице представљају прилику да особе са церебралном и дечијом парализом и чланови њихових породица поделе своја искуства, разговарају о својим осећањима, размишљањима, будућности, на теме које учесници бирају и предлажу: „Породица-моја подршка...“, „Да могу...“, „Породични односи-какве имамо и какве би желели да имамо...“ и др. Активности, попут: саветовања, едукације, усмеравања, мотивисања воде ка позитивним променама у функционисању и појединача и породице.

АКТИВНОСТИ САВЕЗА

Стање церебралне или дечије парализе чини специфичним живот особе са парализом, али и читаве породице.

Појединци и породице су најчешће суочени са „замором“, позицијом беспомоћности, разочараности у институције, дугогодишњим трајањем проблема, неизвесношћу, антиципацијом погоршања стања, губитака. То су неке од тешкоћа и свакодневних изазова са којима се сусрећу особе са церебралном и дечијом парализом, али и њихове породице, а о којима имају прилику да разговарају у отвореној, пријатној и атмосфери поверења и разумевања.

Једна од идеја пројекта која доприноси јачању капацитета рада организација-чланица јесте и да се прикупи материјал и учини транспарентнијим рад друштава, њихови успеси и постигнућа, да се

мапирају тешкоће и изазови с којима се сусрећу и осмисле планови и стратегије за унапређење рада наших организација. Важно је нагласити да су Друштва за церебралну и дечију парализу често једина места где могу добити психосо-

цијалну подршку, информисати се, унапредити своје вештине и знања, повезати се с другим људима. Предуслов који је био неопходан за реализацију пројекта, а који је у потпуности испуњен јесте отвореност и спремност организација чланица за прихватањем подршке и активно учешће уз жељу за променом.

Наглашавамо предусретљивост и ангажованост представника Друштава и чланова и добру и пријатну атмосферу за рад која је постојала приликом сваког сусрета.

Селма Чатовић

У вечерњим часовима, 13. септембра, група чланова друштва Савеза за церебралну и дечију парализу Србије упутила се на летовање у Пефкохори у Грчку.

На летовање је ишло 82 лица. Од тога су 47 особе са инвалидитетом (24 особе у колицима, 4 особе са ходалицама, 7 особа користило је штаке и штап, 27 особа са инвалидитетом ишло је без пратиоца, од којих је за њих 23 била потребна асистенција у узимању хране са шведског стола), 28 пратилаца и 7 лица као техничка подршка.

Многима је ово било прво путовање изван граница наше земље (сем одласка у Црну Гору) и представљао је „пут у непознато“. Пут је био прилично дуг (око 15 часова) и напоран, али грчко сунце и плаветнило јонског мора избрисали су сваки умор.

Смештај групе је обављен по стандардној процедури, али морамо навести да смо наишли на изазов јер нам је понуђена неадекватна структура соба. Ипак, овај проблем је врло брзо решен и сви смо били смештени у комфорне собе са купатилима, фрижидерима, климом и телевизором. Већина соба је била са погледом на хотелски базен.

Хотел је у свим деловима био приступачан за особе које користе инвалидска колица, сем две рампе које су имале већи нагиб, па је то била препрека за неке чланове групе. Изазов је била и нешто стрмија рампа на плажи, али захваљујући ангажованим асистентима: Николи Глоговцу, Николи Јовановић, Петру Радуловићу и Страхињи Сарајлић, тешкоће су на опште задовољство, превазиђене.

Храна је била организована по принципу шведског стола, што је представљало

новину у односу на ранија летовања. Свим члановима којима је била потребна помоћ око сервирања obroka, њих 23, пружана је адекватна асистенција од стране ангажоване Иване Боризоски, коју су чланови групе назвали „косовка девојка“. Квалитет и разноврсност хране је био на завидном нивоу. Прво вече су сви дошли на вечеру у исто време, па је то изазвало гужву – овај проблем је решен на тај начин што смо групу поделили у два дела, а пошто се десило и да је особље хотела скоро сваког дана мењало термине одређене за доручак и вечеру наше групе, имали смо утисак неорганизованости и пометње.

Првог дана, приликом одласка на плажу, без тешкоћа направљен је распоред смештаја.

Активности на плажи одвијале су се сваког дана од 10,00 до 18,00 часова. Од 10 дана, колико смо боравили у Пефкохорију, током седам дана биле су идеалне временске прилике за активности на плажи.

Здравствено стање чланова групе је било без већих проблема. Здравствена заштита преко осигуравајуће куће Уника је функционисала одлично.

Службена лица, вође групе: Љубинка Боризоски и Данијела Иванчевић и асистенти су радили тимски, свакодневно су одржавали кратке радне састанке, на којима се анализирао предходни дан боравка групе и утврђивали предстојећи задаци.

АКТИВНОСТИ САВЕЗА

Асистенти су свакодневно, према распореду, радили на плажи пружајући асистенцију особама са инвалидитетом приликом уласка и изласка у воду, приликом путовања, дежурали на рампама у хотелу, бринули о опреми Савеза, асистирали у ресторану хотела за време оброка и учествовали у реализацији културно-забавних и спортских активности.

Организоване су разноврсне културно-забавне и спортске активности: биоскоп гледали смо филм „Лајање на звезде“; организовано је музичко вече – гостовали су нам чланови КУД „Нови Београд“; организована је журка; одржано је такмичење у караокама (прво место су поделили: Небојша Јовановић и Стефан Иванчевић, друго место је освојио Марјан Јурић, а треће место је заузела Биљана Филиповић) у шаху (прво место је освојио Бранислав Ђурђевић, друго место је освојио Ненад Шакота, а треће место је заузео Александар Јоксимовић), у доминама (прво место су поделили Александар Јоксимовић, друго место је освојио Салем Сабири, а треће место је заузео Душко Босанчић), у „Човече, не љути се“ (прво место је освојила Невенка Шпановић, друго место је освојио Влада Поповић, а треће место је заузео Марјан Јурић) у боћању (прво место су заузели Александра Бакрач и Владимир Спасић, друго место је припало: Александру Јоксимовићу и Браниславу Ђурђевићу, а треће место су заузели Марјан Јурић и Данимир Јевремовић).

У четвртак, 22.09.2016. организовано је завршно вече, у оквиру кога је одржан традиционални избор за „Мис и мистера Савеза 2016“. За Мис 2016. изабрана је Јелена Маринковић, прва пратиља је Биљана Филиповић, а друга пратиља је Наташа Филипов. За Мистера 2016. изабран је Добросав Лашкалић, за првог пратиоца проглашен је Салем Сабири, а за другог Стефан Иванчевић. Вече се наста-

вило доделом захвалница и диплома најуспешнијим учесницима у културно-забавном и спортском програму и дружењем уз грчку музику.

На овогодишњем летовању чланови групе показали су изузетно интересовање за учешће у културно-забавним активностима, које су, по њиховој оцени, биле одлично организоване. У овим активностима учествовали су сви чланови групе особе са инвалидитетом, њихови пратиоци и асистенти који су у овим приликама наступали као бенд „Лимени чварци и лепа Ивана“.

Посебно је било интересантно последње вече када су заједно прослављени рођендани четири наша члана Јелене Маринковић, Предрага Цветковића, Милке Петровић и Данијеле Иванчевић - Даце. У организацији ове прославе највише креативности су показале Даца и Јеленина мама и стрина, које су у условима хотелске собе без шпорета направиле две прекрасне торте, па су се почастили сви чланови групе. Вече се завршило општим весељем коме су се прикључили и остали гости хотела.

Љубинка Боризоски

ЛЕТОВАЊЕ

**ФОТО
ГАЛЕРИЈА
ИЗ
Пефкохорија**

ЖИВИМО ЗА ДАНЕ НА МОРУ

Више од двадесет и пет година, Удружење грађана са последицама церебралне и дечије парализе „СУНЦЕ“ из Новог Сада, организује за своје чланове климатски опоравак на Црногорском приморју. Улажемо доста труда, снаге и воље, како би смо нашли одговарајуће летовалиште, хотел, плажу, цену и превоз, за нашу веселу групу од четрдесет и пет особа.

Користимо прилику да се захвалимо граду Новом Саду који сваке године обезбеди превоз за наше чланове и њихове пратиоце. Град је и ове године то учинио уз донаторство фирме “НС КОНЦЕПТ” ДОО Нови Сад. Ишли смо сјајним удобним аутобусом агенције “ГСП ТРАВЕЛ” Нови Сад. Климатски опоравак финансијки сnose сами наши чланови и њихове породице, јер нема пројекта који подржавају овакав вид рехабилитације.

ЛЕТОВАЊЕ

Ове године наша дестинација за одмор био је Чањ. Чањ је мало туристичко место смештено између Сутомора и Петровца на обалама Јадранског мора - са предивном шљунковитом плажом дужине 1200 м. Били смо смештени у хотелу “БИСЕРНА ОБАЛА” који је на самој плажи. Хотел споља предивно изгледа, али собе су са ентеријером који је прилично стар и без много улагања. Собе и купатила, нису прилагођени особама са инвалидитетом. Непосредно пред наш долазак постављено је пар рампи, на уласку у хотел, према нашим собама, ресторану.

Рампа на плажи је одлична, имали смо наш простор са добијеним лежаљкама за особе које користе инвалидска колица. Захваљујемо управи комплекса “БИСЕРНА ОБАЛА” на разумевању потреба особа са инвалидитетом.

Гледано из више углова тешко је наћи идеално место за одмор особа са инвалидитетом. За неке од нас је важно да имамо чисту и лепу собу. Некима је важан ноћни провод, храна и шетња, а они који иду само због мора, плаже, обале најважније је здравље, време и мирно море. Свако од нас је другачији. Примера ради крећем од себе: Када сам ушла у собу била сам разочарана, мало купатило, дивна тераса са погледом на море, али ја са колицима нисам могла да уживам на тераси. Одмах сам кренула на плажу, чим сам осетила мирис мора, одмах сам запливала, рекла сам себи : Ок, важно је да ме послужи време и здравље, да пливам и уживам на плажи јер је то нешто што немам кући!

Собу смо мало прилагодили другачијим размештајем. Успевала сам све, чак и да свако јутро вежбам и свако вече шетам поред мора јер ја идем на море због рехабилитације и одмора.

Пар дана смо имали таласе, деца и ми старији који волимо море смо уживали у тим изазовима. Са свих страна чуло се море и смех наших најмлађих кад их заплусну таласи.

Пешчана плажа, пријатна средоземна клима, плаветнило, паркови, чистоћа, забрана саобраћаја у насељу су допринели још спокојнијем одмору. За оне који воле ноћни провод, кафиће или кафане било је и тога, можда мало више појединачно јер је било доста нас у групи, који смо се више посветили плажи и раном устајању. Једно вече смо се скупили и једна групица је изашла у кафану, због дружења и друштва које воли ноћни провод. Онда смо једно вече шетали заједно по обали и хранили псе луталице. Неки су уживали у вожњи бродичем, а међу њима посебно најмлађи.

Оно што ће многи од нас да памте, свакако је логорска ватра на плажи коју су за нашу групу приредили извиђачи “БРАСТВО” из Новог Пазара . Песме уз гитару, плес, рецитације и балоне жеља који су ношени ветром одлетели у небо са надом да ће се остварити.

Када причамо о утисцима између нас који смо прошли још једно лето заједно, сад кад између себе гледамо и делимо слике, добијам утисак да нико од нас не памти негативности и као да сви једва чекамо још једно летовање.

Јелена Радовић

Чланови Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој, о трошку општине летовали су у прибојском Дечијем и омладинском одмаралишту у Сутомору.

Општина Прибој је по трећи пут обезбедила летовање члановима Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој, овог пута у врхунским условима тек реновираног дечијег и омладинског одмаралишта у Сутомору.

Овим хуманим гестом локалне самоуправе 32 члана Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој имали су прилику да уживају у морским чаролијама свакодневног купања и дружења на плажи. Под будним оком физијатра и васпитача члановима су организоване јутарње шетње плажом, затим моторичке вежбе у води а за напредније чланове и курс пливања. Сегмент социјализације чланова Друштва и током одмора испуњен је дружењем на плажи где су чланови Друштва били у центру

пажње и дивног односа околних купаца. У вечерњим часовима организоване су шетње, дружења и посете концертима и догађајима којима обилује летња сезона. Поподневне паузе између првог и другог организованог одласка на плажу коришћене су за креативне радионице које је водила сликарка Дана Лончар, а које су за предмет рада имале осликавање камења и шкољки које су чланови скупљали на плажи као и осликавање морских мотива. Идеални услови комфорног смештаја и врхунска исхрана, уз стални надзор ординирајућег лекара у одмаралишту, учинили су да летовање за чланова Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој протекне без здравствених проблема и тегоба карактеристичних за промену климе и летњих болести. Једногласан одговор на питање новинарских екипа које су посетиле одмаралиште, децу и чланове Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој, био је да су имали ЛЕТО ЗА НЕЗАБОРАВ.

Снежана Стојић

ПОСЕТА ПРЕДСЕДНИКА

Председник општине Прибој Лазар Рвовић обишао је чланове Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој који су летовали у одмаралишту у Сутомору, уверивши се лично у квалитет услуга које одмаралиште може да пружи особама са инвалидитетом.

У непосредном разговору и дружењу руководство Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој упознало је председника Рвовића са проблемима са којима се сусреће у функционисању у Дневном боравку Друштва, као и са појединачним животним причама сваког члана. Своју захвалност председнику на хуманом гесту и помоћ, чланови Друштва су изразили у посебно дирљивом и емотивном опроштају са летовања уз поклон изненађење у виду уметничких слика Дана Лончар. Сет уметничких слика са радионица, чланови Друштва за церебралну и дечију парализу Прибој поклонили су и директору Дечијег одмаралишта у Сутомору Александру Мандићу у знак захвалности на ванредној бризи руководства и особља прибојског одмаралишта.

Радни центар за особе са инвалидитетом

Удружење особа са церебралном и дечијом парализом „Воља за животом“ из Велике Плана је основано 2003. године. Организација тренутно укључује 150 чланова, од којих су 39 особе са церебралном и дечијом парализом, а остали су са различитим врстама инвалидитета. Тежња Удружења особа са церебралном и дечијом парализом „Воља за животом“ је најпре била да се идентификују најургентније потребе и да се утврди сам број чланства, бар приближно, пошто до сада ни у једној стручној служби евиденција није била целовита.

Удружење поседује Дневни боравак за децу и младе са сметњама у развоју „Лане“, који је отворен у априлу месецу 2012. године и има за циљ ванинституционалну подршку телесно инвалидним лицима категорисаним као вишеструко ометеним и њиховим породицама у задовољењу егзистенцијалних потреба кроз активности Дневног боравка.

Представници Удружења обезбедили су услове за оснивање и стављање у функцију Радног центра за особе са инвалидитетом при Дневном боравку.

Особе са инвалидитетом, уз помоћ радних терапеута су стекле знања и вештине за израду декоративних свећа и разних сувенира, као што су зидни сатови, магнети, иконе, привесци за кључеве, декоративне корпице. Стекле су самопоуздање, могућност радног оспособљавања и запошљавања, што је за њих од изузетног значаја.

Сви израђени производи се излажу на продајном штанду у центру града, једном месечно, а самом продајом се остварује економска добит за кориснике центра.

Медијском промоцијом и изложбом радова, подигнута је свест локалној заједници о важности укључивања особа са инвалидитетом у процес рада, о правима на једнаке могућности и стварање услова за укључивање шире популације грађана у циљу смањења предрасуда о особама са инвалидитетом.

Дугорочни бенефити за кориснике центра кроз сарадњу са локалном самоуправом су у могућности њиховог сталног радног ангажовања и запошљавања.

Оснивањем Радног центра направљен је велики помак, јер је створена могућност да се особе са инвалидитетом радно оспособљавају, а затим и радно ангажују чиме ће се повећати стопа запослености, а самим тим смањити социјална искљученост и сиромаштво особа са инвалидитетом.

Борјанка Јовановић

Покрајинско такмичење у справљању старих традиционалних војвођанских јела у Тителу

У суботу, 24. септембра 2016. године, у дворишту и просторијама Удружења за церебралну и дечију парализу „Пријатељи Титела“ у Тителу, одржано је четврто по реду Покрајинско такмичење у справљању старих традиционалних војвођанских јела под називом „Тестенијада и ваљушци“.

Учешће на такмичењу узело је 8 екипа са територије Аутономне Покрајине Војводине.

Поред такмичара, покрајинском такмичењу присуствовали су председник Скупштине општине Тител, Весна Кнежевић, секретар Скупштине општине Тител, Олгица Грилеџ-Тот, председник Црвеног крста Тител, Горан Поповић, секретар Црвеног крста Тител, Марија Олах Калмар, представници Средње техничке школе „Милева Марић“ Тител са ученицима који су пружили помоћ при послужењу, ангажовани пружаоци социјалних

услуга, као и гости из Новог Сада, Сремске Митровице, Куле, Кикинде, Панчева, Жабља и Београда.

Прво место на такмичењу припало је екипи из Кикинде, друго место припало је екипи из Куле, док је треће место припало екипи из Новог Сада.

Стручни жири био је у саставу: члан Весна Борћански, родитељ Дурковић Љубица и члан Тот Магдолна.

Након проглашења победника, дружење је настављено у пријатној атмосфери уз пригодно послужење и музику Звонка Губринског и Николић Синише.

Представници Удружења „Пријатељи Титела“ захвалили су се свим донаторима на подршци, од којих су, између осталих, општина Тител, пекара „Сложна браћа“, пекара „Лекај“ и „Titel соор“ д.о.о. Тител.

Надежда Влашки

АКТИВИЗАМ У УЖИЦУ

Удружење инвалида церебралне и дечије парализе Ужице и ове године, већ трећу годину за редом реализује пројекат који за циљ има едукацију средњошколске популације о инвалидности, врстама инвалидитета и интеракцији са особама са различитим врстама инвалидитета. Као и претходне две године и овај пројекат подржан је од стране града Ужица.

Пројекат »Сазнај да би знао« има за циљ да деци, ученицима ужичких средњих школа приближи тематику инвалидности, уклони баријере у комуникацији са особама са инвалидитетом, укаже на правилну терминологију и отклони баријеру код младих са инвалидитетом у комуникацији и интеракцији са својим

вршњацима.

Кроз интерактивну дискусију са средњошколцима и практичне примере, пружамо им информације о наведеним питањима, с обзиором да се зна да је управо неинформисаност највећи извор предрасуда.

Чињеница да се овакав пројекат реализује већ трећу годину за редом говори сама за себе о његовим ефектима и позитивној промени коју производи.

И ове године пројектом ће бити обухваћене све ужичке средње школе, њих шест, у којима ће бити одржано осам едукативних интерактивних радионица којима ће присуствовати више одељења ученика различите структуре.

На конкурс које је Министарство правде Републике Србије расписало "По основу одлагања кривичног гоњења" (тзв.Опортунитета), Удружење инвалида церебралне и дечије парализе Ужице добило је тражена средства за реализацију пројекта "Радна инклузија особа са инвалидитетом".

Пројекат вредан 2,7 милиона динара подразумева покретање делатности прераде, односно сушења воћа, у оквиру које би, на почетку биле радно ангажоване три особе са инвалидитетом. Пројектом ће бити набављена најсавременија сушара која ће поред воћа, у перспективи, моћи да суши и поврће, лековито биље и гљиве. Овим пројектом на дужи рок допринеће се трајнијем решавању незапослености особа са инвалидитетом у Ужицу, а у будућности се планира и формирање предузећа за "Професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом" које би запошљавало и више особа са инвалидитетом и радника уопште. То предузеће би поред услужног сушења шљиве (што је превасходна делатност планирана овим пројектом) прерађивало воће и поврће и производило своје производе по најсавременијим стандардима и захтевима тржишта.

Поред овог пројекта, град Ужице је био један од ретких градова у Србији који је од укупно 67 пројеката одобрених на нивоу Србије добио још 2 пројекта. Један пројекат добио је град Ужице и њиме ће бити постављена хоризонтална платформа за особе са инвалидитетом, старије особе и родитеље са децом, на градској плажи, тачније на шеталишту према тунелима. Други пројекат одобрен је Школи за децу са сметњама у развоју "Миодраг В. Матић" и њиме ће бити решена неприступачност ове установе ученицима који се отежано крећу или користе инвалидска колица. Овај проблем ће, на задовољство деце и родитеља, бити решен тако што ће у просторијама школе бити постављена вертикална платформа (лифт).

Рок за реализацију сва три пројекта је крај 2016.године

Чедомир Цицовић

ВЕСТИ ИЗ РАКОВИЦЕ

Након кратког летњег предаха Друштво за церебралну и дечију парализу Раковица је наставило са својим радионицама. Вредни, пуни ентузијазма и акумулиране енергије за нове подухвате, кренули смо са низом активности.

Наши најмлађи чланови на музичким радионицама спремају песме за концерт. Ове године опробаће се на сцени и као музичари. Комплетан програм концерта осмислили смо у сарадњи са школом гитаре Чупавко, тако да ће се наши

чланови представити и као музичари, рецитатори, глумци и наравно традиционално као рок певачи. Сарадња са Чупавком траје већ пет година. Осим музичких, реализујемо и креативне радионице у оквиру којих смо израдили веома занимљиве и корисне предмете, почев од накита до кутија за накит, магнета...

Шта да напишемо за едукативне радионице? И у тој области смо веома вредни и иновативни. У оквиру едукативних радионица група чланова научила је декупаж технику. Обављамо такође, саветодавни и едукативни рад са чланством у циљу подршке, оснаживања и социјалног укључивања наших чланова

у живот у локалној заједници.

Део чланства Друштва Раковица летовао је у Грчкој у организацији Републичког Савеза за церебралну и дечију парализу Србије. Наши чланови су били весели и расположени за учешће у бројним културно забавним активностима на летовању у Грчкој. Не само да смо учествовали него и освојили 1. и 2. место у караокама, 2. место у шаху, 3. место у игри човече не љути се. Мис летовања била је најлепша девојка из Раковице. Освојили смо и титулу 2 пратиоца мистера. Било је то дивно летовање.

У оквиру своје хуманитарне акције, компанија DM drogerie је и поред велике конкуренције у виду болница, клиника и бројних великих установа које су се

пријавиле за ову акцију, одабрала наше Друштво и започела реновирање канцеларије Друштва која је у завршној фази. Веома смо поносни на ову сарадњу са компанијом DM drogerie. Они су препознали да наше друштво организује и води велики број активности и решили да нам улепшају простор. Веома смо им захвални на том хуманом гесту.

Остварили смо сарадњу и са Црвеним крстом од које очекујемо заједничке пројекте који су већ у најави. Као резултат добрих партнерских односа, наши најмлађи чланови добиће нове ципеле за предстојеће хладне дане.

Данијела Иванчевић

ПАСУЉИЈАДА У КУЛИ

Удружење Церебралне и Дечије парализе “Ласта” Кула је 30 јула ове године у Црвенки организовало четврту по реду Пасуљијаду под именом “Златни котлић”. Ово такмичење је постало већ традиционално те га сваке године успешно организујемо, захваљујући првенствено донаторима, спонзорима и људима отвореног срца истиче секретар удружења “Ласта” Драган Зирић. Потребу за организовањем оваквих манифестација изгледа виде само представници удружења који долазе на једно првенствено предивно дружење док је такмичење на другом месту људски нема шта. На овој 4. по реду Пасуљијади учествовало је 11 кулинарских екипа 7 екипа је било у такмичарској конкуренцији. Прво Место освојила је екипа Пецароши из Црвенке, а друго такође екипа из Црвенке под именом Седећа одбојка Треће место је освојила кулинарска екипа Удружења церебралне и дечије парализе Сунце из Новог Сада. Награду за фер плеј добила је екипа Удружења церебралне и дечије парализе из Зрењанина. Важно је напоменути да су као гости ове манифестације присуствовали представници Друштва за церебралну и дечију парализу Нови Београд на челу са Синишом Букомиром. Да би угођај био што потпунији побринули су се бајкери из Сивца који су се непун сат дружили са такмичарима. Након поделе награда и захвалница за учествовање почело је дружење уз песму у презента-

цији Светозара Стојковића и Јусуфа Јусуфија иначе врских певача и чланова нашег удружења. Као и прошлих година тако смо и ове организовали богату томболу. Овим путем се захваљујемо донаторима без којих ова манифестација не би била одржана, а то су Тинка Лончић - Станишић из Новог Сада, месара Витас, предузеће НЕ-БИ, пољопривредно газдинство Лакета, Сигма, дрвара Јокић - сви из Црвенке и дрвара Арбутина из Сивца. Дружење је потрајало до касних поподневних сати у пријатној и другарској атмосфери, након чега је следио раста-нак са поздравом - видимо се догодине.

Драган Зирић

РАДОМ И ДРУЖЕЊЕМ ДО РЕЗУЛТАТА

Друштво оболелих од церебралне и дечије парализе Зајечар је своје активности у 2016. години релизовало на многим пољима.

Почнимо од једног од наших највећих успеха. Током маја месеца организовали смо Први Куп Тимочке Крајине за особе са инвалидитетом. Било је три дисциплине шах, пикадо и трка инвалидских колица. Са поносом истичемо да је било преко 60 учесника из свих градова Тимочке Крајине, а цело такмичење је одржано на главном градском тргу у Књажевцу, тако да је и грађанство посетило ово такмичење. Помогли су нам и Црвени Крст и волонтери из Гимназије Књажевац. Након такмичења пехари и медаље су прослављени у ресторану уз песму и игру. Наредне године ово такмичење биће одржано у Зајечару.

Куп Тимочке Крајине за особе са инвалидитетом

Следеће такмичење на коме смо учествовали било је Међународно такмичење особа са инвалидитетом Србија-Бугарска, које је одржано у Видину, Бугарска. Највећи успех и златну меда-

љу остварио је наш члан у дисциплини шах, Никола Живановић. Поред шаха, ту су биле и дисциплине у пикаду, пецању и стоном тенису. Било је поново дружења и обиласка града, а надамо се да ћемо следеће године ми бити исто тако добри домаћини.

Међународно такмичење особа са инвалидитетом Бугарска – Србија, Видин 2016.

Осим спортских такмичења, релизовали смо и два пројекта. Први је пројекат ИМАМО ПРАВО, који је подржан од стране Зајечарске Иницијативе и Фондације Искорак, а који је имао за циљ јавно заговарање права особа са инвалидитетом. Најзначајнији резултати су – обезбеђивање бесплатног градског и међуградског превоза за особе са инвалидитетом из Зајечара и околних села, тако да сада наши чланови могу да, уз чланску карту користе превоз на територији Зајечарске општине, а без обзира на степен оштећења. Осмислили, штампали и објавили смо на сајту Водич кроз права и повластице за особе са инвалидитетом у локалној

заједници, а као резултат пројекта успели смо да постигнемо договор о заједничком деловању локалне самоуправе и свих организација особа са инвалидитетом, тако да сада одржавамо редовне састанке. Први резултат је обновљен и очишћен стан наше две чланице, а у сарадњи са Црвеним Крстом. Снимили смо и филм о нашим младим члановима, који можете погледати на нашој WEB страни www.cdp.org.rs

Литерарна радионица

Пројекат НАШЕ РУКЕ, подржан је од стране Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, а активности су литералне, кулинарске и

креативне радионице за децу са инвалидитетом и других маргинализованих група. На радионицама су нам се придружили и ученици Гимназије Зајечар, као и родитељи и пријатељи. Лепо смо се дружили са члановима Л.Довн удружења из Зајечара, пробали „резултате“ кулинарских радионица које води Маја Николић, а штампали радове наших песника у два наврата. Скрејп букове – нешто ново код нас, правимо и оквиру наших редовних активности, подржаних од стране Савеза за церебралну и дечију парализу Србије.

Поред пројеката и редовних активности, поделили смо хуманитарну помоћ у виду хране и хигијенских пакета, као и 6 ходалица и двоја инвалидска колица. Дружили смо се кад год смо имали прилику, и правили планове за наставак рада. Ишли смо на излет у Сокобању, и веома нам је пријао.

Можемо да најавимо почетак сарадње са нашим, сад већ пријатељима, из Видина, Бугарска које ћемо посетити током новембра и учити традиционалне занате и специјалитете. Ово је једна успешна година за Друштво оболелих од церебралне и дечије парализе Зајечар која још увек траје.

Иван Симић

СУВЕНИРИ ИЗ РАДИОНИЦЕ У БАЈИНОЈ БАШТИ

ВИКЕНД ПРЕДАХ У СУБОТИЦИ

У суботичком Друштву за церебралну и дечју парализу сваке суботе се одвија активност "ВИКЕНД ПРЕДАХ" коју је подржало Министарство рада, запошљавања и социјалне политике. Активност подразумева боравак деце која су наши чланови у периоду од 9-13 часова. Са децом се спроводе разне дидактичке активности које побољшавају психофизичку кондицију, фину моторику и координацију.

Такође, уче се слова, дечје песмице, као и игре покрета. Тиму који ради са децом, поред педагошког радника и волонтера, прикључио се и физиотерапеут, па се на скромном али прилагођеном простору спроводи и кинезитерапија. Боравак деце има и инклузиван карактер јер долазе и деца без инвалидитета, те је и социјализација изражена.

Јасмина, Шамока, Бианка, Стефан, Ангелина, Елвира, Фата, Милица, Огњен, Аца, Виолета, Корнелија, Јелена и Љиља вам шаљу вееееелики поздрав и пољубац!!!

Љиља Бегановић

ФОТО ГАЛЕРИЈА СА ГУЛАШИЈАДЕ У БЕОГРАДУ

Колико је важна рехабилитација особа са последицом церебралне и дечије парализе после осамнаест година ?

Од рођења живим са последицама церебралне парализе коју карактерише трајно седење у инвалидским колицима, невољни покрети и отежан говор. Упркос свим тим околностима, редовно сам завршила правни факултет. Пар година уназад доста сам активна у борби за права особа са инвалидитетом, мотивисање особа са инвалидитетом.

Саставни део живота особа са церебралном или дечијом парализом је рехабилитација у сваком смислу те речи.

Важно је да кажем да церебрална и дечија парализа нису болести које се лече, као зубобоља или богиње, то су стања чије последице остају за цео живот. Велики број нас живи са последицама церебралне и дечије парализе због грешака које су се десиле приликом порођаја, што значи услед порођајне трауме или грешке лекара. Ово је констатација великог броја специјалиста које сам, кроз лечење, срела. Била сам беба која непомично лези у креветићу; са пуне 2 године нисам могла ни да се окренем са једне стране на другу, стално сам плакала. Имала сам само три месеца живота, када су доктори успоставили да имам *paralysis cerbralis infantilis, quadriparesis spastica cum athetosis, logoretardatio*.

На основу више лекарских прегледа, предлог мера у циљу заштите, васпитања и образовања је гласио: неспособна за самосталан живот и едукацију у постојећим школама, трајно упућена на туђу бригу, помоћ, негу, инвалидска помагала и физикални третман.

Моји родитељи се нису у потпуности слагали са овом констатацијом. Физикални третман је за њих био увек на првом месту. На уму ми је та њихова чувена реченица: „Јецо, ако желиш да проходаш и будеш самостална у игри и свему, морамо вежбати“. Прошли смо многе методе и вежбе по Војти, Бобату, Кабату, масаже, разне облике електро процедура, радну терапију, хипербаричну комору, медикаментозну терапију и аминокиселине, логопедски третман и психолошку подршку, употребу ботулин-ботокса који користим већ 11 година. Све то су саставни делови моје рехабилитације.

Одговорно тврдим - да моји родитељи нису били упорни и „досадни“ са рехабилитацијом, била бих у много лошијем физичком и психичком стању. Сваку зиму сам проводила у бањи „Кањижа“, а лета на мору, где сам плувала и радила вежбе све до своје 18 године.

Годинама уназад пролазим кроз многе „перипетије“, како бих једном годишње остварила своје право на рехабилитацију у бањи, у којој ми терапије, а нарочито боравак у базену одговарају, а све како бих очувала и одржала своје физичко стање и спречила погоршање.

Лекарска комисија упорно ме одбија са образложе-

њем да мој захтев за бањско лечење - продужену рехабилитацију није основан.

Према правилнику о медицинској рехабилитацији у стационарним здравственим установама, лица са церебралном парализом преко осамнаест година на рехабилитацију у бањама се упућују само после корективне операције. Зашто је направљена дискриминација, и по годинама и у односу на особе које живе са сличним последицама (паралепгија, дистрофија, мултипла склероза)? Зар ми немамо слична телесна оштећења?

Чак и особе без инавалидитета вежбају, иду на базен, у теретану, воде рачуна о физичком здрављу, па што онда и нама који исто то желимо (без обзира на године и на стање), држава и стручњаци медицине кажу не?

Да се разумемо, рехабилитација амбулантно у месту боравака, на које нас упућује 11 чланова комисије који су градили правилник, није ни близу стационарном бањском лечењу.

Боравак у бањи, која има све услове за особе са инвалидитетом, петнаест дана или двадесет и један дан, значи неописиво много.

Некада је постојало право особа са последицама церебралне парализе без обзира на године да једном годишње иду на бањску рехабилитацију са пратиоцем. Зашто се то изгубило?

Сад живим за море и за пливање, а највећи мој успех је пливање без мишица 20-30 метара. Лекари су прогнозирали да никада нећу успети у одржавању на води. Ја данас ходам уз рампу, низ рампу, свако јутро ми почиње гимнастиком. Сама обављам личну хигијену, пишем и радим на компјутеру, возим сама моторна колица по целом граду. Са својих тридесет година сам, годину дана ишла на логопедски третман. Моја логопедица је веровала да ће мој говор бити бољи и успели смо. Када вежбам, примећујем сваког дана нешто ново, то ме и мотивише за даље. А, да ли неког занима шта је са особама које не могу саме да вежбају, а хтеле би? Са годинама свако од нас ко не води рачуна о себи, природно доживљава да му организам и физичка снага слабе.

И ако немам звање доктора, када причају о церебралној парализи, нису у праву јер је медицина једно, а живот са последицама церебралне парализе је сасвим друго.

За један овакав живот потребно је јако пуно одрицања, али исто тако је битна подршка породице и друштва. Такође је битна наша снага и воља, али оно што је најбитније од свега је прихватање истине, свога стања, непрекидан рад на себи да бисмо извукли оно најбоље у нама.

Зар угрожена, ускраћена права и дискриминацију треба да решавамо на улици ???

Јелена Радовић

ПАРАОЛИМПИЈАДА У РИЈУ 2016

КАО такмичар бриљантан, а у улози селектора још сјајнији и на путу да са учесницима премаши сопствене, светског врха, вредне резултате.

Златко Кеслер, први стратег стонотениске репрезентације Србије у конкуренцији спортиста са инвалидитетом, већ четврт века доминира на планетарној сцени с рекетом у руци и саветима поред стола.

Паралелно са такмичењем, води наш национални тим, као тренер и селектор и наглашава да прво учешће на светској смотри спорта у Рио де Жанеиру, само у улози селектора, није ни мало завидно. Тај став донекле мења после фантастичног успеха, освојене чак четири медаље његових изабраника, златне Бориславе Перић-Ранковић и бронзане, Наде Матић, њиховог екипног сребра, првог у историји, и Митра Паликуће, који је дебитовао и освојио бронзу. У спортској биографији, има прегршт светских и европских победничких пехара и одличја, а на параолимпијским играма, освојио је чак шест медаља, бронзу у Барселони (1992), злато у Атланти (1996), сребро у Сиднеју (2000) и у Атини (2004), бронзу у Пекингу (2008) и сребро у Лондону (2012).

ДЕВЕТ МЕДАЉА ИЗ РИЈА

СРПСКИ параолимпијци су у Рију освојили чак девет медаља, три златне: Ласло Шурањи (стрелаштво), Жељко Димитријевић (бацање чуња) и Борислава Перић-Ранковић (стони тенис, сингл), два сребра: Милош Митић (бацање чуња) и Борислава Перић - Ранковић и Нада Матић (стони тенис, екипно), као и четири бронзе: Ласло Шурањи (стрелаштво), Нада Матић и Митар Паликућа (стони тенис, сингл) и Немања Димитријевић (бацање копља).

Неочекиван, феноменалан успех, али, што је сматрам још значајније, и велики подстрек за будуће параолимпијце стонотенисере - каже Кеслер у телефонском разговору за "Новости" и наглашава да је због тога најсрећнији. - Све се зна. План је била једна медаља, жеља две, а ево, премашили смо и сопствена очекивања. Кључ успеха је, ништа ново, само предан, озбиљан рад и посвећеност. Да би се дошло до одличја, неопходно је добро се припремити, стално тренирати. Организујемо већ годинама заједничке кампове и тренинге са такмичарима из других репрезентација, учествујемо на Светским куповима, међународним турнирима, с којих се по правилу враћамо с одличјем, тако да ништа није случајно.

Кеслер истиче да се у параолимпијском циклусу води рачуна о сваком детаљу, као уосталом и за свако такмичење, од државног првенства, републичке лиге, па до планетарне смотре. Ту су и његови први сарадници, тренери Лазар Куртеш и Илија Ђурашиновић.

Ове године, рецимо, имали смо низ активности, још од јануара, када су тренинзи били осам пута недељено. Од фебруара смо имали 10 тренинга у недељи, учествовали на Светском купу у Италији, Словенији, Словачкој, на турнирима у Румунији, Словачкој, организовали кампове у Пољској, Хрватској и, свакако, код нас у Новом Саду на “Спенсу”, где имамо одличне услове за рад.

Врхунску форму репрезентативци Србије, од којих је већина из новосадског клуба “Спин”, одржавају и учесталим спаринговањем са играчима без инвалидитета. На сваком тренингу, осетан је напредак.

Спортистима, када је пауза, саветујем да “спакују” опрему и да не размишљају о стоним тенису. Резултат се види на првом окупљању, јер се сви зажеле рекета и лоптице. Од нас се већ дуже време очекује да са великих такмичења увек донесемо медаљу а, ево, успевамо то годинама. Потврда је и учинак у Рију - каже Кеслер.

Зоран Мићовић, председник Параолимпијског комитета Србије, наглашава да је Кеслер потврдио да се исплати бити вредан и радан према сваком задатку.

Он је сјајно направио селекцију. Од четворо наших такмичара који су изборили параолимпијску квоту, троје је узело чак четири медаље. Тај успех је изазвао огромну пажњу, дивљење у Рију. Многобројни поштоваоци прилазе да се фотографишу, сликају се читаве породице са нашим репрезентативцима. Јер, они су феномен и остварили су невероватан успех - прича Мићовић.

Први човек нашег параолимпизма истиче да се Кеслеров рукопис види на европским, светским шампионатима, а посебно на Параолимпијским играма.

Кинезима клецају колена када нас виде. Сетите се само српског финала на СП у Кини, када су Беба и Нада биле у центру пажње. То се, управо, поновило и у Бразилу у историјском, првом екипном финалу наших стонотенисерки. Сјајна је наша репрезентација, захваљујући Кеслеру који је заштитни знак нашег комитета, човек чудо од спортисте. Човек који зна шта хоће и пут до циља - закључио је Мићовић.

МИЋОВИЋ: КЕСЛЕР ЈЕ НАША ИКОНА

У ПРВИ план Зоран Мићовић, председник Параолимпијског комитета Србије, истиче озбиљан приступ селектора Златка Кеслера сваком тренингу, припремама, такмичењима...

Он увек има јасан план и стратегију. Од базичних припрема, па надаље. Филигрански темпира форму такмичара, а “тајмаут”, пресече у нанометар. Сваког пута, промена и резултат су видљиви. Кеслер је наша икона која плени озбиљношћу, радом, скромношћу и храброшћу. Најбољи је на свету као такмичар и као селектор - закључио је Мићовић.

интервју преузет из дневног листа “Вечерње новости”

СПОРТ

ПАРАОЛИМПИЈЦИ

ПОНОС

СРПСКОГ

СПОРТА

НАШЕ МЕСТО ПОД СУНЦЕМ

У циљу обележавања Светског дана особа са церебралном парализом 07.10.2016.године Удружење грађана „Сунце“ за церебралну и дечију парализу из Новог Сада, а у сарадњи са Школом за основно и средње образовање “Милан Петровић” и са домом ученика, организовало је трибину “Нека се чују моја права и мој глас”.

Повод организовања ове трибине је да се скрене пажња на особе које живе са последицама церебралне парализе, изазове и тешкоће с којима се сусрећу, али с нагласком, ипак, на њихова постигнућа, успехе, оно на шта су поносни и циљеве које су остварили или тек имају пред собом.

Као и већ много пута до сада, у своје име, али и у име многих младих са церебралном парализом и инвалидитетом уопште и овог пута је говорила Јелена Радовић, дипломирана правница, председница Удружења „Сунце“. Јелена Радовић је, како и сама за себе каже, једна ведре, млада жена, са обичним и нормалним потребама, жељама и животним активностима. Њима тежи и остварује их, на себи својствен начин, уз ведрину и осмех, живећи са церебралном парализом, као “својом верном другарицом која је уз њу цео живот”. Јелена је говорила о свом искуству живота с инвалидитетом, с акцентом на успехе, самосталност, значај подршке породице, разумевања околине. У остваривању животних циљева највише су допринели њена упорност, истрајност, жеља за

самосталношћу и трагање за подршком и ослободом у самој себи, потом породица, пријатељи, наставници који су препознали њене квалитете, вештине и потенцијале.

Ова млада жена је говорила о свом позитивном погледу и приступу животу, али се дотакла и препрека с којима се особе са инвалидитетом свакодневно суочавају: просторне и архитектонске баријере, неприступачност институција, недовољна заступљеност особа са инвалидитетом у животу заједнице, смањена уочљивост тешкоћа и проблема и изостајање партиципације особа са инвалидитетом у одлучивању о важним питањима која се тичу њих и живота заједнице.

Поред трибине Јелене Радовић, гостима и медијима су се обратили и: директорка школе “Милан Петровић”, Славица Марковић, као и представник Градског већа града Новог Сада, Тихомир Николић, задужен за питања из области дечије и социјалне заштите. Указујући на потребе особа са инвалидитетом говорили су о начинима унапређења квалитета живота, као и о остваривању прокламованих права и њиховим путевима остваривања у пракси.

Присутни су имали прилику да погледају документарни филм младог аутора Миодрага Петровића, који је ове године освојио прво место за остварење на Филмском фестивалу особа са инвалидитетом.

САРАДЊА СА ПОКРАЈИНОМ

На трибини су се присутнима обратили и председница и секретар Савеза за церебралну и дечију парализу Србије, дотичући се тешкоћа у реализацији законом прописаних права особа са инвалидитетом и препрека које стоје на путу унапређења квалитета живота особа са инвалидитетом.

Објашњен је и значај савремених тенденција у области примене асистивне технологије која омогућава испољавање, креативност, поједностављену и унапређену комуникацију особа са инвалидитетом ка окружењу.

Порука читавог догађаја у Новом Саду је да се до знања особама са церебралном парализом да нису саме и да се окружење подстакне на унапређење подршке и разумевања. Утисак је да је атмосфера окупљања у Новом Саду одисала младошћу, ентузијазмом, вером и енергијом ка бољим решењима, солидарности и животним причама и постигнућима која надахњују.

Селма Чатовић

“УХВАТИ СА МНОМ ОВАЈ ДАН” **14. интернационални ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ** **у Новом Саду**

Велика ми је част, што имам прилику да за часопис за церебралну и дечију парализу “ПреОКРЕТ” добијем кратку изјаву о дивном и успешном фестивалу “УХВАТИ СА МНОМ ОВАЈ ДАН”.

Са нама дели своје утиске и изазове Милеса Милинковић извршна директорка Фестивала.

Милеса реци ми нешто више о идеји Филмског фестивала ?

Идеја је настала 2003. године у Новосадском удружењу студената са инвалидитетом, а крајњи циљ Фестивала је повећање видљивости и побољшање положаја особа са инвалидитетом. Фестивал је на тему инвалидности (а не само о особама са инвалидитетом), јер о инвалидности се може говорити и без особе а то баш и доказује овогодишњи најбољи филм Фестивала, италијански филм Тишина.

Како фестивал утиче на све нас, мислим и на особе са и без инвалидитета?

Фестивал мења перспективу “Чак и особе са инвалидитетом иако мисле да због свог инвалидитета, знају све о инвалидности, заправо сазнају много тога и промене своје неко виђење.” Филмови такође подстичу на размишљање, отварају нека питања о којима не размишљамо у својим свакодневницама. Филмови мотивишу и инспиришу.

Шта нас све то очекује ове године на 14 Филмском Фестивалу ?

Шта смо имали прилике да видимо на фестивалу ?

Ове године смо видели 35 филмова из 21 земље света. Теме су биле разнолике, од

филмова који проблематизују персоналну асистенцију, жељу за слободом, право на изборе, али руше и предрасуде о једној врло важној теми која је табу тема – сексуалност особа са инвалидитетом. Ове године један од аутора управо члан Сунца, особа са церебралном парализом. Колико су активне особе са последицама церебралне парализе на Фестивалу свих ових година?

Не знам да ли је ненавикнутост особа са инвалидитетом (па и особа са последицом церебралне парализе) на културне догађаје, недостатак адекватног превоза и општа апатија проблем, али мислим да генерално особа са инвалидитетом готово да нема.

Реци ми мало више о филмском каравану, који ће кренути после фестивала по разним градовима ?

Након Феста, награђене филмове емитујемо по градовима у Србији, зависно од расположивих средстава, а циљ је с једне стране децентрализовати културну понуду а с друге стране смањити социјалну дистанцу према особама са инвалидитетом по мањим местима.

За крај - која је твоја порука за све нас ? Мислим да је важно радити на себи и нешто за себе али и друге. Тако – урадите нешто за себе и дођите следеће године на Фестивал.

Желим ти успешан Фестивал, да сви ми о њему дуго, дуго причамо.

И да заиста сруши зидове и предрасуде међу људима.

Хвала од срца!

Јелена Радовић

ПЕСНИЧКО ВЕЧЕ У СИВЦУ

Дана, 30.07.2016. године је у Сивцу одржана промоција књиге песама „Плави Траг“, ауторке Дубравке Кртинић и хуманитарно вече-свирка, како би се скупио добровољни прилог у знак подршке за поменућу песникнињу.

Дубравка Кртинић је рођена 31.12.1952.године у Сремској Митровици где је провела највећи део свога живота .Особа је са инвалидитетом са последицама церебралне парализе, корисница колица и усмерена на помоћ и негу другог лица. Љубав према књизи развила се код ње веома рано и траје до данашњег дана. Поезију пише од 1965. године.

Ово песничко вече и промоција књиге организовани су у сарадњи Друштва за церебралну и дечију парализу „Ласта“ из Куле, испред кога се као главни организатор појављује Драган Зирић и Удружење за културу, спорт и солидарност „WAKE UP“ - Кула.

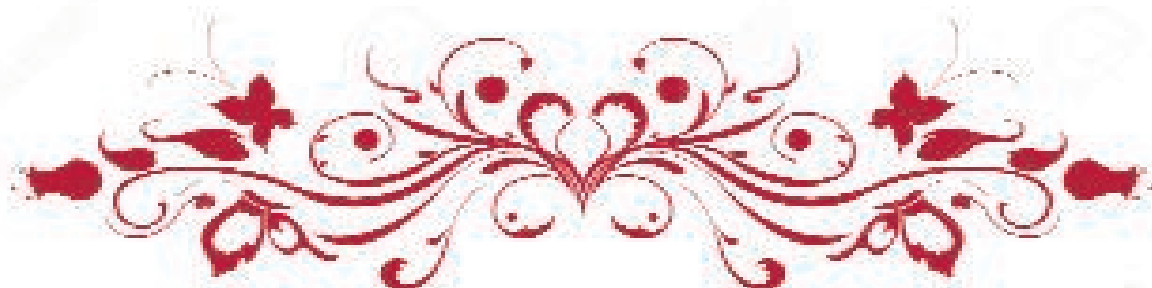
Ово вече поезије је почело с рецитовањем песама Ђуре Јакшића и Алексе Шантића, а потом се као главна јунакиња вечери, публици представила Дубравка Кртинић. Сви љубитељи поезије и писане речи који су својим присуством увеличали ову песничко вече, на поклон су добили књигу Дубравкиних песама.

Вече је настављено у нешто другачијем уметничком жанру тако што се рок састав Goodfathers побринуо за добро расположење присутних гостију, који су познати као велики хуманитарци. На овој хуманитарној свирки сакупљено је 4.000 динара који ће бити уплаћени на Дубравкин рачун, што је скроман износ, али је од срца.

Драган Зирић, испред Друштва за церебралну и дечију парализу Кула је поздравио присутне, напоменувши да је то мали допринос обичних људи који имају потребу да солидарност и подршку поделе с другима.

Срдачни поздрави су упућени Дубравки од стране свих присутних организатора и гостију.

Драган Зирић

“ПреОКРЕТ” часопис Савеза за церебралну и дечију парализу Србије

Издавач: Савез за церебралну и дечију парализу Србије

Уредник: Светлана Јанковић Бељански

Уређивачки одбор: Љубинка Боризоски, Данијела Иванчевић, Селма Чатовић, Ивана Анђелковић, Јелена Радовић и Синиша Букомир

Адреса и контакт редакције: 11000 Београд, Панчићева 12,

телефон/факс 011/2180-859 и 011/3281-594,

e-mail: savezsrbije@cerebralnaparaliza.rs

www.cerebralnaparaliza.rs

Тираж 700 комада

Штампа “Ваљево принт” Ваљево

ЦИП - Каталогизација у публикацији: Народна библиотека Србије, Београд

ISSN 1820-1156, COBISS.SR-ID 192420876

Штампање овог часописа омогућило је Министарство културе и информисања Републике Србије. Пројекат је суфинансиран из буџета Републике Србије - Министарства културе и информисања. “Ставови изнети у подржаном часопису не изражавају ставове органа који је доделио средства.”